

นกแก้วไม้จ

TRG

เปิดภารกิจสำคัญใน

การอนุรักษ์ นกแก้วโม่ง

ฝูงสุดท้ายสัตว์ใกล้สูญพันธุ์

ของชุมชนวัดสวนใหญ่

โดย กองบรรณาธิการ

คุณชัยวิวัฒน์ มนตรีชัยวิวัฒน์

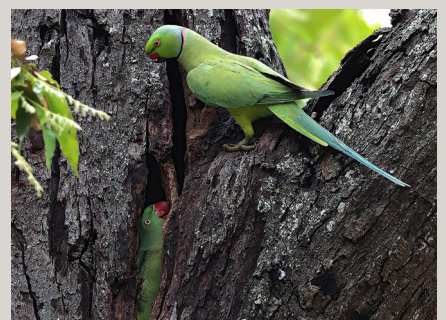
ภาพนกแก้วโม่งเกาะบนต้นยางนาสูงเสียดฟ้าในวัดสวนใหญ่อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นภาพคุ้นตาของชาวบ้านแถวนั้น แต่การขยายตัวของเมืองทำให้แหล่งอาหารของนกประจำถิ่นนี้ลดลงไปเรื่อยๆ จึงมีความพยายามร่วมกันจากหลายฝ่ายที่จะอนุรักษ์นกแก้วโม่งที่ใกล้จะสูญพันธุ์ของชาวบางกรวย กองบรรณาธิการขอเสนอเรื่องราวของนกแก้วโม่งผ่านการสัมภาษณ์ คุณชัยวิวัฒน์ มนตรีชัยวิวัฒน์ อาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้เห็นความสำคัญของนกแก้วโม่งหายากฝูงนี้

ที่อาจจะสูญพันธุ์ในอนาคต หากไม่มีการริเริ่มทำการอนุรักษ์ คุณชัยวิวัฒน์ ยังเป็นนักดูนกที่เฝ้าติดตามพฤติกรรมและการเจริญเติบโตของนกที่วัดสวนใหญ่นี้มาเป็นเวลานาน จึงร่วมกับจิตอาสาท่านอื่นของชุมชนวัดสวนใหญ่ ทำเพจนกแก้วโม่งฝูงสุดท้ายวัดสวนใหญ่ และเพจชวนเที่ยวบางกรวย เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่และประชาชนเข้ามาร่วมกันอนุรักษ์นกแก้วโม่งฝูงนี้

รู้จักนกแก้วโม่ง

นกแก้วโม่ง มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Palaeorniseupatria eupatria* และชื่อสามัญคือ Alexandrine Parakeet ตั้งขึ้นเป็นเกียรติแด่เล็กซานเดอร์มหาราช จักรพรรดิแห่งอาณาจักรมาซิโดเนีย ผู้นำนกแก้วโม่งจากเอเชียไปเลี้ยงจนเป็นที่รู้จักของชาวทวีปยุโรป นกแก้วโม่งนั้นมีถิ่นกำเนิดอยู่ที่ทวีปเอเชียตะวันตก และเอเชียตะวันออก และหมู่เกาะอื่นๆ ในอันดามัน นกนี้พบได้ทุกภาคในประเทศไทย

ยกเว้นภาคใต้ จัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 ผู้ใดจับ ทำร้าย ล่าหรือครอบครอง ซื้อมาขาย มีโทษตามกฎหมาย ทั้งจำและปรับ

วัดสวนใหญ่ จังหวัดนนทบุรี แคล่งนกแก้วโมงฟุ้งสุดท้าย

วัดสวนใหญ่ตั้งอยู่ที่หมู่ 2 บ้านวัดกระโจม ตำบลวัดชลอ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 11 ไร่ บริเวณโดยรอบวัดมีต้นไม้ใหญ่ให้ความร่มรื่น โดยมีกลุ่มต้นไม้ใหญ่ที่สำคัญคือ “ต้นยางนา” อายุกว่า 200 ปี ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของนกแก้วโมง คุณชัยวิวัฒน์ซึ่งพักอยู่ไม่ไกลจากวัดสวนใหญ่มักจะมาดูนกที่วัดเกือบทุกวัน ได้เล่าว่า

“...นกแก้วโมงที่รวมกลุ่มอยู่ที่ชุมชนวัดสวนใหญ่ตั้งแต่ดั้งเดิมเป็นพันธุ์ไทยแท้ๆ แต่จากการสังเกตในระยะ 2-3 ปีหลังเริ่มมีนกสายพันธุ์อินเดียมาให้เห็นบ้าง ซึ่งทั้ง 2 สายพันธุ์นี้ถ้าดูเผินๆ จะแยกไม่ออก นกแก้วโมงอินเดียมีลักษณะเด่นคือตัวโตกว่า มีเคราใต้คางสีดำเป็นแถบใหญ่กว่าพันธุ์ไทยและตัวจะมีสีเข้มกว่านกแก้วโมงไทย ซึ่งจากการติดตามดูชีวิตนกพบว่ามันนกแก้วโมงอินเดียอยู่ในฝูงประปราย นอกจากนี้ยังมีนกที่หลุดจากการเลี้ยงโดยมีห่วงที่ขาเข้ามารวมฝูงอยู่ด้วย

นกที่นี่ไม่เข้าหาคน แต่สามารถอยู่ร่วมกับคนได้ ทุกเช้านกจะบินออกไปหาอาหารในละแวกใกล้เคียง แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่ของจังหวัดนนทบุรีได้เปลี่ยนแปลงไป สวนผลไม้เปลี่ยนเป็นพื้นที่บ้านจัดสรร ทำให้นกต้องบินไปหาอาหารไกลขึ้นถึงบางใหญ่ พระราม 5 และตลิ่งชัน แต่จะมีนกบางส่วนไปกินอาหารตามบ้าน ซึ่งบางบ้านในละแวกนี้มีการให้อาหารนกมาเป็น 10 ปี โดยให้เป็นเมล็ดทานตะวัน ซึ่งเป็นอาหารปกติของนกแก้วที่ซื้อได้จากร้าน นกแก้วโมงกินอาหารได้หลากหลาย เช่นยอดอ่อนของใบไม้ ผลไม้ทุกชนิด ลูกไม้ต่างๆ เช่นลูกต้นทุกวาง ลูกต้นทุกระจง ลูกต้นไม้ที่อยู่มิมน้ำเช่นลูกต้นกรวย ซึ่งริมแม่น้ำวัดสวนใหญ่จะมีต้นไม้พวกนี้อยู่ พอเป็นแหล่งอาหารให้นกแก้วโมง แต่ไม่สมบูรณ์เท่าในอดีต...”

การใช้ชีวิตของนกแก้วโม่ง

นกแก้วโม่งถ้าไม่ใช่ระยะเวลาผสมพันธุ์จะอยู่รวมตัวกันเป็นฝูงใหญ่ แต่เมื่อเริ่มเข้าสู่ช่วงผสมพันธุ์นกจะเริ่มแยกอยู่เป็นคู่ โดยจะเริ่มจับคู่กันในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม และผสมพันธุ์กันตั้งแต่ช่วงจับคู่ไปจนถึงเดือนมกราคม

หลังจากนั้นใช้เวลาประมาณ 3 อาทิตย์ที่จะวางไข่ และอีก 19-25 วันในการฟักไข่เป็นตัว ในเดือนมีนาคมลูกนกบางส่วนจะเริ่มโตมีขนขึ้น อยากรู้อยากเห็นแล้วโผล่หน้ามานอกรังทำให้สามารถส่องดูเห็นลูกนกได้ กล่าวโดยสรุปลูกนกจะใช้เวลาประมาณ 2 เดือนหลังจากออกไข่จนพอจะบินได้ ตอนเริ่มจับคู่ ตัวผู้

จะแสดงความพร้อมในการเป็นพ่อด้วยการหาอาหารป้อนให้ตัวเมีย หลังจากผสมพันธุ์กัน พอมีการวางไข่ ตัวเมียจะเฝ้ารัง ตัวผู้จะหาอาหาร เรียกตัวเมียมาป้อนให้กินทุกมื้อ กินวันละหลายมื้อจนลูกฟักออกจากไข่ พอลูกเป็นตัว พ่อจะเป็นผู้หาอาหาร พอลูกเริ่มโตพ่อแม่จะออกไปหาอาหาร แต่ถ้าพ่อหาอาหารมาได้ จะไม่ป้อนลูกเอง แต่จะผ่านทางแม่

ความสำคัญของต้นยางนา

คุณชัยวิวัฒน์กล่าวเน้นถึงต้นไม้ที่มีความสำคัญมากกับการอยู่รอดของนกแก้วโม่งคือ “ต้นยางนา” ซึ่งถือว่าเป็นบ้านของนก “...ต้นยางนามีความสูงกว่า 15 เมตร มีโพรงธรรมชาติ ซึ่งจำเป็นสำหรับนกแก้วโม่งที่มักจะทำรังวางไข่ในโพรงที่อยู่สูงจากพื้นดินมาก นกแก้วโม่งสามารถอาศัยอยู่บนต้นไม้ใหญ่ชนิดอื่น หรือต้นไม้ใหญ่ที่มีอายุหลักร้อยที่สูงใหญ่และมีโพรง เช่น ต้นตะเคียน แต่ในบริเวณจังหวัดนนทบุรีมีต้นไม้ชนิดเดียวที่มีลักษณะเหมาะสมกับการทำรังของนกแก้วโม่งคือต้นยางนา ซึ่งในอดีตจะมีจำนวนเยอะกว่านี้ ผู้สูงอายุในพื้นที่ที่มีอายุเกิน 70 ปีขึ้นไปจะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าเห็นต้นไม้นี้มาตั้งแต่วัยเด็ก ๆ ในสมัยก่อนจะมีประมาณ 10 กว่าต้น แล้วค่อยตายลงไปทีละต้น ล่าสุดตายไปอีกต้นเมื่อ 3-4 ปีก่อน ทำให้ปัจจุบันนี้เหลือเพียง 2 ต้นสุดท้าย การตายลงของต้นไม้ใหญ่มีผลกระทบกับการดำรงชีวิตของนก เพราะจะทำให้นกไม่มีที่ทำรัง จะเพียงแค่อาศัยเกาะนอนหากิน...”

“

... ลำสุดท้ายไปอีกต้นเมื่อ 3-4 ปีก่อน ทำให้ปัจจุบันนี้ เหลือเพียง 2 ต้นสุดท้าย การตายลงของต้นไม้ใหญ่ มีผลกระทบกับการดำรงชีวิตของนก เพราะจะทำให้นก ไม่มีที่ทำรัง จะเพียงแค่อาศัยเกาะนอนหากิน...

”

ด้วยเหตุนี้ การขยายพันธุ์นกแก้วโม่งโดยธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องรักษาต้นไม้ไว้ให้นกมีที่ทำรัง เพราะถ้านกไม่สามารถหาโพรงรังได้ก็จะไม่มีการผสมพันธุ์ ในฤดูกาลหนึ่งในแต่ละปี ตัวที่ประสบความสำเร็จในการขยายพันธุ์ได้ ปัจจัยหลักของมันคือการหาโพรงรังเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีการช่วยเพิ่มจำนวนรังนก ด้วยการวางรังเทียมบนต้นไม้ คุณชัยวัฒน์ อธิบายเพิ่มเติมว่า “...ต้นยางนาที่วัดสวนใหญ่นี้ ต้นหนึ่งมี 11 โพรงธรรมชาติ ส่วนอีกต้นมีแค่ 2 โพรง เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563 มีการวางรังเทียม 4 รัง บนต้นไม้ แต่กว่านกจะเชื่อใจพอที่จะมาทำรังก็ในปีนี้ ที่ผ่านมากการวางรังเป็นการทำในแนวระนาบเดียวกัน ซึ่งพบว่าไม่ค่อยเหมาะสม มีนกแก้วโม่งมาใช้ทำรังเพียง 1 รัง นกแขกเต้า 1 รัง อีก 2 รัง ยังว่าง ในช่วงประมาณเดือนพฤษภาคม 2565 นี้ จะมีการวางรังเพิ่มอีก 4 รัง แต่จะทำให้สูงขึ้นไปถึงยอดไม้โดยเอาลวดสลิงมัดรั้งไว้กับต้นไม้ เพื่อกันไม่ให้ตกลงมาด้านล่าง และจะวางในตำแหน่งสูงต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการทำรังของนกแก้วโม่งมากขึ้น...”

ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของนกแก้วโม่ง

นอกจากความเสี่ยงเรื่องการไม่มีที่อยู่ของนกแก้วโม่งเนื่องจากจำนวนต้นไม้ใหญ่ลดลงแล้ว ยังมีความเสี่ยงจากสัตว์ชนิดอื่น อาทิ นกเอี้ยง กระรอก ที่แอบเข้าไปกินไข่ในรัง ศัตรูที่สำคัญอีกส่วนคือมนุษย์ เพราะนกแก้วโม่งมีราคาสามารถเลี้ยงให้เชื่อง พูดได้ ทำให้บางคนลี้ยงรังเอานกไปขาย ซึ่งไม่ควรทำอย่างยิ่ง หากต้องการเลี้ยงนกแก้วโม่งควรไปหาซื้อจากสถานที่เพาะพันธุ์ขายอย่างถูกต้อง โดยคุณชัยวัฒน์กล่าวว่า “...ทุกคนต้องร่วมมือกันเริ่มด้วยการประชาสัมพันธ์ ให้เกิดความเข้าใจว่านกแก้วโม่งที่อยู่ที่นี่มาจากธรรมชาติ อย่าไปทำร้ายมัน อย่าไปจับ นกแก้วโม่งมีอายุขัยตามธรรมชาติประมาณ 25-30 ปี พออายุ 2 ปีก็เจริญพันธุ์ได้ ตลอดชีวิตน่าจะมีลูกได้ถึง 20 ตัว ปกตินกจะออกไข่ประมาณ 2 ฟอง หรือมากที่สุดไม่เกิน 3 ฟอง แต่ส่วนใหญ่ที่เจอลูกนกต่อรังคือ 1-2 ตัว ที่โผล่หน้ามานอกรัง ส่วนใหญ่ต้องส่องกล้องดู เพื่อดูอัตลักษณ์ว่าเป็นนกอะไร...”

ความร่วมมือในการอนุรักษ์นกแก้วโม่ง

คุณชัยวัฒน์กล่าวถึงการอนุรักษ์นกแก้วโม่งว่า ได้พยายามให้คนในชุมชนรับรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับนกแก้วโม่ง เพื่อช่วยกันรักษานกไว้ และในอนาคตจะมีการจัดตั้งชมรมอนุรักษ์นกแก้วโม่งวัดสวนใหญ่ เพื่อให้มีการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ว่าควรหรือไม่ควรทำอะไร เพื่อไม่ให้กระทบกับนก รวมทั้งการยกระดับความสำคัญของพื้นที่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียวที่ควรแก่การอนุรักษ์ได้ในอนาคต

“...ต้นยางนาที่วัดสวนใหญ่ เสมือนเป็นแหล่งผลิตนกแก้วโม่งของจังหวัด เพราะเป็นต้นไม้ที่นกแก้วโม่งมาทำรังมากที่สุดในจังหวัดนี้ ที่อื่นมี 2-5 รัง แต่ที่นี่มี 10 กว่ารัง ผลิตลูกนกได้ 5-10 ตัวต่อปี พอนกโตจากที่นี่ ก็กระจายไปเข้าสังคมกับนกแก้วโม่งฝูงอื่น แต่เวลาผสมพันธุ์ก็จะกลับมาอยู่ที่นี่ ออกลูกใหม่ ที่วัดสวนใหญ่มีนกอยู่ประจำเกือบ 30 ตัว แต่มีนก 5-10 ตัวจากราชพฤกษ์ มาช่วงประมาณบ่าย 2 พอประมาณ 5 โมงเย็นจะบินกลับไปนอนทุกวัน ที่ราชพฤกษ์เป็นรังนอนสำหรับนกแก้วโม่งมากกว่า 100 ตัว โดยมาจากทุกสารทิศ...”

นอกจากนกแก้วโม่งแล้ว วัดสวนใหญ่ยังมีนกชนิดอื่น แต่เป็นประเภทเดียวคือนกสวน เช่น นกกาเหว่า นกเขานกกระเจิบ และนกแขกเต้า เป็นต้น โดยนกแขกเต้าสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี ทำรังได้ทุกที่ตามซอกตึก คาน หรือต้นไม้ ทำให้ขยายพันธุ์ได้จำนวนมาก ชุมชนวัดสวนใหญ่อยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวเข้ามาดูนก เพียงแต่ต้องระวัง ไม่ทำเสียงดังให้นกตกใจ นกเดิบโตมาในเมือง อาศัยอยู่บนต้นไม้ทำให้มีระยะห่างจากคนอยู่แล้ว นักท่องเที่ยวมาถ่ายรูป ก็ไม่มีผลกระทบกับการใช้ชีวิตของนก

หน่วยงานที่เข้ามาช่วยเรื่องการอนุรักษ์นก

ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ให้ความสนใจและสนับสนุนการอนุรักษ์นกแก้วโม่งฝูงสุดท้าย ณ วัดสวนใหญ่ นนทบุรี ได้แก่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ร่วมกับชุมชนในการดูแลอนุรักษ์นกแก้วโม่ง โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การทำป้าย การให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ถึงการห้ามล่า ห้ามค้า และห้ามครอบครองนกแก้วโม่ง เนื่องจากเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ส่วนกรมป่าไม้ ได้ส่งรุกขกรเข้ามาลอกไทรที่ขึ้นกลางต้นยางนาออก และดูแลพื้นฟูระบบราก เพื่อให้ต้นยางนายังเติบโตเป็นบ้านของนกต่อไป สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้สนับสนุนให้มีการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนกแก้วโม่ง ส่วนภาคเอกชน ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาตัดแต่งต้นไม้ให้เป็นรูปทรง เป็นการปรับแต่งภูมิทัศน์ในพื้นที่ ทางชุมชนวัดสวนใหญ่อยินดีเปิดรับทุกความช่วยเหลือ ข้อเสนอแนะแนวทาง หรือสามารถเข้ามาพูดคุยการทำงานร่วมกับชุมชนและวัดสวนใหญ่ได้ตลอดเวลา เพื่อช่วยกันอนุรักษ์นกแก้วโม่งฝูงสุดท้ายให้อยู่คู่กับวัดสวนใหญ่ต่อไป.

Alexandrine parakeets

Mr. Chaiwiwat Montrichaiwiwat

Significant mission to

“protect last flock of near threatened species Alexandrine parakeets” at Suan Yai Temple

Editorial team

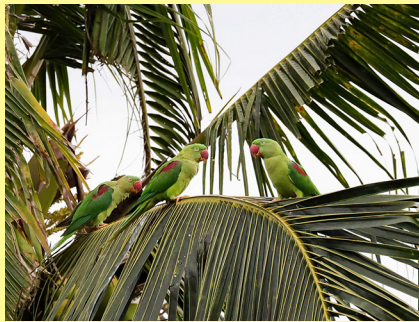
The scene of Alexandrine parakeets resting on top of lofty Yang Na trees is fairly familiar to residents in communities around Suan Yai temple in Bang Kruai district of Nonthaburi province. However, the urbanization had diminished food sources for these endemic birds so there is a cooperative attempt from various related parties in conserving Alexandrine parakeets, a near threatened species of people in Bang Kruai

district. The editorial team would like to present an article about Alexandrine parakeets through an interview with Khun Chaiwiwat Montrichaiwiwat, a volunteer devoting his life to conserve national parks, wildlife and plants. He has foreseen the primacy of this rare flock of birds that may face the extinction in the future if there is no conservation initiative. Khun Chaiwiwat is also an avid birdwatcher observing the behavior

and the growth of birds at Suan Yai temple for a long time. He has collaborated with other volunteers in communities of Suan Yai temple to create Facebook pages: The last flock of Alexandrine parakeets#Wat Suan Yai and Travel in Bang Kruai to create awareness and encourage officials and the general public to help protect this flock of birds.

Knowing Alexandrine parakeet

Alexandrine parakeet has its scientific name as *Palaeorniseupatria*. The bird is named after Alexander the Great, a king of the ancient Greek kingdom of Macedon who brought the bird from Asia to widely known in Europe. The parakeet has its origin in West and East Asia and other islands in Andaman Sea. Alexandrine parakeet can be found in all parts of Thailand except in the South. It is listed as a protected wildlife under the Wildlife Conservation and Protection Act, B.E. 2562 (2019), prohibiting people from capture, hurt, hunt, own, sell or buy the animal otherwise any law violators will face both fine and imprisonment.

Suan Yai Temple in Nonthaburi: habitat of the last flock of Alexandrine parakeets

Suan Yai temple is situated at Moo 2, Baan Wat Krajome, Wat Chalor sub-district in Bang Kruai district of Nonthaburi province. The temple complex covers the area of around 11 rai. It is surrounded by many large shady trees including the significant 200-year Yang Na trees (*Dipterocarpus alatus*) which are the habitats of Alexandrine parakeets. Khun Chaiwiwat, who lives nearby, has regularly visited the temple to observe the birds. He elaborates “...Alexandrine parakeets gathering

at Suan Yai temple originally are Thai species but in the last 2-3 years, there are some Indian species found in the flock. The two species are almost identical and difficult to differentiate. However, Indian Alexandrine parakeets have their unique character with bigger size and larger black nape band as well as darker body color. My observation reveals some Indian parakeets in the flock as well as some pet birds as identified by their leg bands.

These birds here do not approach people but they can live harmoniously with people. The birds leave every morning in search for food in neighborhood. The changing landscape of

Nonthaburi province, where fruit orchards have turned into housing developments, has forced the birds to fly farther to Bang Yai, Rama V and Thaling Chan areas. Some birds find feeders in nearby houses where owners feed birds for over 10 years. Their diets normally are sunflower seeds that can be bought from any pet shops. The parakeets also eat other seeds, buds, fruits and young leaves from trees including Sea Almond, Ivory Coast Almond and Horsfieldia Irya. Many such trees are found around the pond in Suan Yai temple, providing food sources for the birds though the food may not be as abundant as in the past...”

“ These birds here do not approach people, but they can live harmoniously with people ”

Behavior of Alexandrine parakeets

Alexandrine parakeets generally live together as a small flock but they will separate as a couple during breeding season. They will start paring in November to December and mating until January. Female birds will lay eggs around 3 weeks after mating and spend 19-25 days to hatch the eggs. In March, some chicks already grow feathers and have curiosity so they emerge from the nest, allowing observers to see them. In a nutshell, the chicks take around 2 months for the incubation period. When Alexandrine parakeets start pairing, male birds will show their fatherhood by feeding female birds. During the incubation period, female birds hatch eggs in the nest while male parakeets take responsibility to feed their couples several times a day. When chicks are out of their shells, both parents will go out to find food but the food will be fed only through the mother.

The centrality of Yang Na trees

Khun Chaiwiwat emphasizes that “Yang Na trees” are extremely significant for the survival of Alexandrine parakeets as the tree is considered the birds’ homes. “Yang Na trees have the height over 15 meters and natural hollows that critically necessary for the parakeets whose natural behavior is to lay eggs in nest or holes extremely high from the ground. Alexandrine parakeets can also live on other large lofty tree or other tree aged over a hundred years

that have natural hollows such as iron wood. However, in Nonthaburi province, the tree that is suitable for being the habitat of Alexandrine parakeet is Yang Na tree. All elderly aged over 70 years old in the neighborhood say in harmony that they have seen these Yang Na trees since they were children. There were more of Yang Na trees in the past but they gradually died one by one. The latest one died 3-4 years ago, leaving only the remaining 2 Yang Na trees. The falling of large trees impact the living of parakeets because birds will not have place for the nest, they will just come for food and sleep...”

Therefore, the natural propagation of Alexandrine parakeets requires the protection of large trees as the birds' habitat. If the parakeets cannot find any hollows to make their nests, there will be no mating. In each breeding season, finding the holes for nesting is the factor for successful expansion of the flock. Communities have tried to help the birds by placing artificial nests on the trees. Khun Chaiwiwat provides additional explanation that "...One of Yang Na trees at Suan Yai temple has 11 natural hollows while another tree has only 2 holes. On 12th August, 2020, 4 artificial nests were placed on the trees but it took over a year for the birds to trust and start making their habitat in those nests. In the past, the artificial nests were set on the same horizontal level which was not suitable. Alexandrine parakeets used only one of them while other two artificial nests were occupied by red-breast parakeets and another one left vacant. Volunteers plan to put up another 4 artificial nests in May, 2022 by placing them at different height near top of the tree to match more of the bird behavior. These 5-7-kilogram artificial nests will be secured with wire to prevent accident..."

Risk of extinction of Alexandrine parakeets

In addition to the lack of habitat due to fewer numbers of large trees, Alexandrine parakeets are also threatened by enemies such as mynas and squirrels that enter the nest to steal eggs. Human are also their nemeses as the birds can be raised as pet birds with their ability to mimic human speech. Some hunters capture the birds from their nests, which is a prohibited activity. People desiring to keep Alexandrine parakeet as a pet bird should buy it from a legal breeder. Khun Chaiwiwat notes that “...All parties should collaborate to conserve the birds through the public relations to create awareness that these birds are wild animals so they should not hurt or capture the birds. Alexandrine parakeets have lifespan of 25-30 years. They begin mating after 2-year old and can give birth to as many as 20 chicks during their lifetime. The birds usually lay 2 eggs or the maximum of 3 eggs. However, the average here is 1-2 chicks emerging from the nest so we can use a pair of binoculars to observe their unique characters...”

Cooperation to conserve Alexandrine parakeets

Khun Chaiwiwat discusses about the conservation of Alexandrine parakeets that there is an attempt to ensure that all member of surrounded communities acknowledge the existence of the birds so they can be part of the mission to protect the birds. A club will be created with the purpose to conserve Alexandrine parakeets at Suan Yai temple so members can discuss how to manage the area to diminish impact to the birds and how to upgrade the area to bring development of a green area that deserves future conservation.

“...Yang Na trees at Suan Yai temple are the production sources of Alexandrine parakeets in Nonthaburi because they are the trees with highest number of nests in the province. There are 2-5 nests in other areas but here more than 10 nests are found, producing 5-10 chicks annually. Adult Alexandrine parakeets from here enter the flocks from other areas but they always come back for mating and producing offspring. There are around 30 birds in the regular flock but around 5-10 birds from Ratchapruek come to the temple for communal roosting at around 2 pm and leave 5 pm to sleep in Ratchapruek area where is the gathering location for more than 100 Alexandrine parakeets from everywhere...”

Besides Alexandrine parakeets, there are also other species at Suan Yai temple but all of them are garden birds such as Asian koel, dove, tailorbird and red-breast parakeets. The red-breast parakeets can best adapt to the environment as they can nest in many places such as buildings, beams and other trees so they are successful in enlarging the flock. Communities at Suan Yai temple welcome all tourists who want to observe the birds but they should be careful not to make loud noise to scare the birds away. These birds grow up in the city and live on the trees so they live at a distance from human. Therefore, there is no impact to the birds when visiting tourists take their photos.

Organizations assisting on bird conservation

Currently, there are several public and private organizations paying attention to support the conservation of the last flock of Alexandrine parakeets at Suan Yai temple in Nonthaburi province. Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation joins with the communities to conserve the birds through activities such as erecting signs to educate and create awareness about prohibition of trading and owning of Alexandrine parakeets which is a protected animal. Royal Forest Department sends arborists to remove banyan tree that grows in the middle of the Yang Na trees and restore their roots to ensure that these trees will continue to be the habitat for the parakeets. Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning supports the education and study on Alexandrine parakeets. Private sectors, particularly Electricity Generating Authority of Thailand, help improve the landscape and trim the shape of trees. In addition, communities of Suan Yai temple are welcoming assistance, recommendations from any persons. They can come to discuss plan and work with the communities to conserve this last flock of Alexandrine parakeets at Suan Yai temple.